

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง การป้องกันปัญหาเสาพิศใน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมี ดังนี้

ครู โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จำนวน 168 คน ครู โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ จำนวน 139 คน ครู โรงเรียนกาวีละวิทยาลัย จำนวน 107 คน และครู โรงเรียนหอพระ จำนวน 86 คน รวม 500 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้จำนวนตัวอย่างจากตารางมาตรฐานของ Darwin Hendel (มนัส สุวรรณ, 2549: 72-73) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนตัวอย่าง 216 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) (กนกทิพย์ พัฒนาพัพพันธ์, 2541: 169) โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นครู โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จำนวน 73 คน ครู โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ จำนวน 60 คน ครู โรงเรียนกาวีละวิทยาลัย จำนวน 46 คน และครู โรงเรียนหอพระ จำนวน 37 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended) และคำถามปลายเปิด (Opened-ended) ประกอบด้วยคำถาม 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามปลายปิดเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของครู ได้แก่ เพศ อายุ อายุราชการ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 คำถามปลายปิดเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสาพิศใน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง
- 2) ปัจจัยด้านการจัดองค์กร/บุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน

- 3) ปัจจัยด้านการจัดกลไกเฝ้าระวังปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- 4) ปัจจัยด้านการให้การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือและให้โอกาสแก่นักเรียน

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลของการป้องกันปัญหายาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่

- 1) ผลของการบริหารจัดการ
- 2) ผลที่เกิดกับผู้เรียน

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดเป็นปัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา

3.3 การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่น ดังนี้

1. ด้านความเที่ยงตรง (Validity) หรือความตรงเชิงเนื้อหาได้นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นจากการศึกษาวัตถุประสงค์ แนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดในการวิจัยไปปรึกษาอาจารย์ เพื่อทำการตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงให้มีเนื้อหาและข้อคำถามครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย

2. ด้านความเชื่อมั่นหรือความน่าเชื่อถือ (Reliability) ได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทำการทดสอบ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 20 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนและนำไปคำนวณสถิติ เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของข้อคำถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทำหนังสือขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยทำหนังสือราชการถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 และหัวหน้าสถานศึกษาทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย และโรงเรียนหอพระเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ครูในสังกัดตอบแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ โดยกำหนดการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์จากแบบสอบถามแต่ละส่วนดังนี้

1.1 ข้อมูลตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของครู ได้แก่ เพศ อายุ อายุราชการและระดับการศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

1.2 ข้อมูลตอนที่ 2 ปัจจัยในการป้องกันปัญหาฮาเซพติด และตอนที่ 3 ผลของการป้องกันปัญหาฮาเซพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาทำการวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของ Likert มี 5 ระดับให้เลือกตรงกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 = มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 = มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับน้อย

ระดับ 3 = มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับปานกลาง

ระดับ 4 = มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับมาก

ระดับ 5 = มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับมากที่สุด

เกณฑ์การแปลผลคะแนนในคำถาม ได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งช่วงค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับมาก

2.61 – 3.40 หมายถึง มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง มีปฏิบัติ/การดำเนินการในระดับน้อยที่สุด

2. สถิติเชิงอนุมาน ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการป้องกันปัญหาฮาเซพติดกับผลของการป้องกันปัญหาฮาเซพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearsons Product Moment Coefficient of Correlation) โดยมีเกณฑ์อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้

ค่า r มีค่า 0.80 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่า r มีค่า 0.60 – 0.79	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
ค่า r มีค่า 0.40 – 0.59	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่า r มีค่า 0.20 – 0.39	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ
ค่า r มีค่า ต่ำกว่า 0.20	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ